

“Очаране наочаре“, Светлана Велмар-Јанковић **Очаране приче о нашој престоници**

Приче Светлане Велмар-Јанковић радо читам, јер увек из њих научим нешто ново. Овога пута заједно са њом и њеним јунацима отпутовао сам у свет необичности. Књига „Очаране наочаре“ била је занимљива и пуна прича о Београду, али и о Луки и Милени, који су били у прилици да доживе незаборавне авантуре путујући кроз време.

Допало ми се што сам открио тајне једног града, које мени као некоме ко не живи у Београду нису биле познате. Нарочите ласерске наочаре нас воде у свет у коме је „време заустављено причом и, заувек исто, у причи остаје“. Проводећи време са Луком и Миленом открио сам пешчане тајне смеђег рака из Винче, који нам говори о томе да упијање топлоте из песка помаже у расту. Јаре из Вишњице привукло ми пажњу због огромне љубави коју гаји према мами кози са роговима, а лав из Сингидунума својом циркуском драмом и огромним зубима. Птица крагуј употпунила је причу својим изврним разношењем писама, док је страхан лепет крила и јаука изазвао у мени осећај страха. У том тренитку нисам желео да будем део приче. Лепота заласка сунца под Деспотовом кулом је призор који сам замишљао с великим очекивањима, јер кажу да је то најлепши залазак који се пружа преко црте која спаја Саву и Дунав. Гуја Бојана ми је била симпатична јер никада не стари, као што не стари и значај њеног подвига из давне 1402. године. Оживљен је и период тешког живота под Турцима, где се пас показао као најбољи човеков пријатељ који га штити свим снагама. Кнез Михајло на сребрном коњу представио нам је и улазак у београдски Град, први пут српски после скоро 400 година.

Сваки нови дан је у књизи другачији и непоновљив, па је зато и свака прича другачија и тешко се може доживети без читања. Очаране наочаре су прави изум и о њима могу рећи следеће:

Ово је прича о необичном поклону,
Чаробни оптичар имао је намеру благонаклону,
А то беше да се прошлост Београда добро упозна,
Ранија дешавања и прошли дани - све се сада лако дозна.
Авантуре разне крију наочаре очаране,
Никада са њима мисли нису разочаране.
Екипа радознале деце их једва чека,

Нема тајне Београда која њих не дочека.
Авиони, камиони, коњи нису попут наочара брзи,
Очаране наочаре нико не може да мрзи.
Чаролија знања у њима влада,
А то значи да прошлост садашњим временом овлада.
Радује ме што сам ове наочаре спознао,
Ето тако сам нашу престоницу боље упознао!